

Вибір стратегічного напрямку виходу з кризи дає можливість перейти до визначення з тактичними заходами. Тактика і стратегія антикризового управління повинні бути взаємопов'язані. Тактика являє собою конкретні короткострокові стратегії. Політика представляє загальні орієнтири для дій і прийняття рішень. Процедури наказують дії, які повинні бути зроблені в конкретній ситуації. Правила точно вказують, що потрібно робити в конкретній ситуації [1]. Відповідно до нової стратегії визначають нову концепцію фінансового, виробничого і кадрового оздоровлення. Відповідно до цієї концепції розробляють фінансову, маркетингову, технічну й інвестиційну програми, що сприяють знайденню шляхів виходу з кризової ситуації.

Найефективнішою вважається наступальна тактика, для якої характерне застосування не так оперативних, як стратегічних заходів. У цьому разі поряд з ресурсозберігаючими заходами здійснюється активний маркетинг, вивчаються і завойовуються нові ринки збуту, застосовується політика вищих цін, збільшуються витрати на вдосконалення виробництва шляхом його модернізації, відновлення основних фондів, впровадження перспективних технологій. У такому разі змінюється або зміцнюється управління підприємством, здійснюються комплексний аналіз і оцінка ситуації за потреби й коригування основних принципів діяльності підприємства, тобто змінюється його стратегія [11].

Джерела та література

1. Мескон М., Альберт М., Хедуори Ф. Основы менеджмента: пер. с англ. Москва: Дело, 1998. 800 с.
2. Ховрак І. В. Соціальна відповідальність закладів вищої освіти як каталізатор збалансованого регіонального розвитку: монографія. Кременчук: ПП «Бітарт», 2020. 392 с.
3. Рубан В. М. Типи і види стратегій в антикризовому управлінні. Тактики антикризового управління. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія Економічні науки*. 2014. Вип. 7. Ч. 2. С. 68–71.

Помінчук І. – магістр спеціальності «Облік і оподаткування»

Науковий керівник: к. е. н., доц.
Т. Мокієнко
Полтавська державна аграрна академія, м. Полтава, Україна

Модель управління фінансовою стійкістю суб'єкта господарювання

Процес стратегічного управління фінансовою стійкістю суб'єкта господарювання доцільно розглядати на основі економічних принципів, що адекватні умовам та особливостям на різних рівнях господарської діяльності. Враховуючи економічні можливості підприємств в умовах ринкового середовища, нами пропонуються наступні принципи стратегічного управління фінансовою стійкістю досліджуваного підприємства (табл. 1).

З врахуванням сутності та принципів управління фінансовою стійкістю сільськогосподарських підприємств формується його стратегічні цілі. Зокрема, стратегічні цілі управління фінансовою стійкістю належать більшою мірою до напрямку зміцнення становища підприємства в галузі, збереження і підвищення її довгострокових конкурентних позицій на ринку.

Дані цілі, як правило, встановлюються на більш середньострокові періоди та орієнтовані на досягнення економічного результату в досить недалекому майбутньому.

На нашу думку, під час визначення системи цілей управління фінансовою стійкістю підприємства потрібно використовувати комплексний підхід, як відображення економічних можливостей суб'єкта господарювання відповідно до змін конкурентного ринкового середовища. Це можна забезпечити за допомогою побудови так званого «дерева цілей», де встановлюються конкретні цілі, що покладені в основу певних видів діяльності.

Принципи стратегічного управління фінансовою стійкістю підприємства

Загальні	Специфічні
Системність управління фінансовою стійкістю	Врахування рівня фінансових ризиків
Комплексний характер формування управлінських рішень	Інтегрованість із загальною системою управління підприємством
Гнучкість процесу управління фінансовою стійкістю	Орієнтованість на стратегічні цілі розвитку підприємства
Науковість методів оцінки фінансової стійкості	Високий динамізм управління фінансовою стійкістю
Оптимальність вибору найбільш економічно вигідного варіанта при плануванні, що базується на альтернативній основі	Постійне зростання інтенсивності обороту грошових потоків
Взаємна внутрішньогосподарська і внутрішньовідомча узгодженість планів та координація дій ефективного використання фінансових ресурсів	Соціальна орієнтованість скерування грошових ресурсів на економічний розвиток
Визначення провідних ланок і напрямів першочергового спрямування коштів	

«Дерево цілей» управління фінансової стійкості – це наочне графічне зображення підпорядкованості та взаємозв'язку цілей, що демонструє розподіл стратегічної мети на підцілі, завдання та окремі дії. При цьому, основною ідеєю щодо побудови «дерева цілей» управління фінансовою стійкістю підприємства є декомпозиція, що використовується для того, щоб пов'язати стратегічну мету зі способами її досягнення, сформульованими у вигляді завдань для окремих виконавців.

Сформуємо «дерево цілей» управління фінансовою стійкістю (рис. 1).

Рис. 1. «Дерево цілей» стратегічного управління фінансовою стійкістю

Оскільки основна мета, основні і допоміжні цілі служать основою для всіх наступних етапів розроблення стратегії, вибір їх є першим і найвідповідальнішим рішенням при стратегічному управлінні фінансовою стійкістю підприємства. Доцільно відзначити, що у системі стратегічного управління фінансовою стійкістю важливу роль відіграє визначення головної

мети, оскільки саме вона, головна (генеральна) мета, визначає концепцію розвитку підприємства, основні напрями його ділової активності та служить орієнтиром у середовищі ринкових перетворень.

Джерела та література

1. Бікусов А. А., Борисова І. С. Принципи стратегічного управління фінансовою стійкістю підприємства. *Проблеми обліково-аналітичного забезпечення управління підприємницькою діяльністю: зб. матеріалів IV Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Полтава, 24 жовт. 2019 р.)*. Полтава: ПДАА, 2019. С. 386–388.
2. Галушак В. В. Фінансова стійкість та фінансова стратегія підприємства як ефективне формування та використання фінансових ресурсів. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2015. Вип. 4. С. 810–813.
3. Гончаренко О. М. Методичні аспекти оптимального управління стійкістю підприємства. *Вісник соціально-економічних досліджень: зб. наук. пр. Одес. держ. екон. ун-ту*. 2017. № 56. С. 39–43.
4. Косарева І. П., Бут А. С. Механізм управління фінансовою стійкістю підприємства. *Молодий вчений*. 2017. № 4. С. 678–682.
5. Решитнякова А. В., Щербань О. Д. Управління фінансовою стійкістю підприємства. 2016. С. 139–144.
6. Рогоза С. А. Вплив факторів на фінансову стійкість підприємства. URL: http://www.rusnauka.com/4_SND_2013/Economics/10_12724.doc.htm (дата звернення 25.09.2019).

Постова А. – студентка

Науковий керівник: к. е. н., доц.

О. Попрозман

Національний університет фізичного виховання і спорту України

м. Київ, Україна

Доходи населення в ринковій економіці сучасності

Доходи займають провідне місце в житті кожної людини, оскільки вони є основним джерелом задоволення їх потреб. Дохід – це кількість грошей, благ чи послуг, які отримує індивід, юридична особа або економіка за певний період часу. Заробітна плата є основним джерелом доходів населення. Але доволі часто вона є недостатньою для задоволення широкого спектру людських потреб. Тому виникає проблема пошуку нових джерел прибутку, оскільки основна маса населення знаходиться на межі або поза межею бідності.

Актуальність. Регулювання доходів і, передусім, заробітної плати є часткою політики будь-якої держави. Отже, доходи населення і джерела їх формування заслуговують на пильну увагу фахівців, а всі проблеми, з ними пов'язані, вимагають швидкого вирішення. Тому ця тема є актуальною в будь-які часи.

Об'єкт дослідження – доходи населення у ринковій економіці.

Предмет дослідження – роль та значення доходів населення у ринковій економіці, їхній вплив на формування економічного зростання.

Мета. Проаналізувати зміст поняття доходів населення. Визначити джерела зростання доходу населення та їхній зв'язок із підвищенням добробуту та сприяння розвитку економіки країни.

Завдання: розкриття визначення доходів населення; класифікація доходів населення за різними ознаками; аналіз значення доходів населення у формуванні економічного зростання; розгляд можливостей підвищити рівень ринкової економіки за рахунок збільшення доходів населення.

Основний матеріал. Доходи населення – сукупність грошових та натуральних надходжень, що спрямовані на підтримку морального-економічного, фізичного та інтелектуального